

El nemis èd la patria e 'n problema pì gròss che chiel: l'euro

QUAICH BON-A RASON CONTRA L'EURO (E L'EURÒPA)

Quand ch'i sareve an camin a lese cost númer d'Assion Piemontèisa la neuva moneda, l'Euro, a sarà già an vòste creuse sacòce e 'dcò an cole, pì smingole, dël nemis èd la patria. Che, ansema a tute j'autre soe vèrtù, a l'ha 'dcò cola èd conòsse l'avni, e a sa già che, a la television e 'nsima a la Busiarda & C, a l'avran dine che tut a va bin e che tuti a son pì che sodisfàit.

D'autra part, a son mèis ch'an la conto an sij vantagi dl'Euro, e che boneur ch'a l'é stàit intré an Europa, e coma ch'a-i sarà da arfissiesse a virolé sensa dovèj cangé ij sòld. Miraco coj ch'a stan a Roma a peulo fin-a chérdje, ma la gent ch'a sta davzin ai confin (coma...ij pie-montèis?) a dovrà savèj che sòld divers a son mai stàit un problema quand che un a 'ndasia an Fransa o an èSvissera.

El problema, pitòst, a l'é che nojàutri i l'avio sempe meno sòld che j'autri, e i seguitoma a avègne 'd meno.

Ma vojàutri i seve bin che lòn ch'i lese su l'Assion i lo lese nen an sj'autri giornaj. A l'é pér sòn ch'i esistoma e a l'é pér sòn ch'i in lese. E 'l nemis èd la patria, contut ch'a sia 'n giornalista, a deuv dive la vrità. Che a l'é nen tant bela. A l'é sigur che l'Euro quaich vantagi an lo pòrta: pér esempi, an Belgia gnum a podia viagé pér pì che sent chilometro sensa dovèj cangé ij sòld franch, e 'dess a podrà felo.

D'autra part, an èvnis-sand an Italia ij foresté a podran pì nen amusesse con ij sòld, un pòch dròlo, dj'italian: contut che nojàutri i-i soma costumà, ai foreste a smijava nen pròpi normal un pais andoa che tut a l'ha sempe tanti zero e la gent a vagna e a spend milion coma beive un bicer d'eva, un pòch coma ant un gieugh da masnà.

E, s'i voroma esse pì serios, an essend che 'l valor dij sòld a l'é fait da

la fusa che la gent a-j' da e da chi che ij sòld a jé stampa, j'italian miraco a l'han pròpi fàit n'afé a buté ij sòld an man a gent ch'a sta a Francofòrt. A propòsit, adess ch'a dovrà pì nen governé la lira a sarìa 'dcò bel savèj co' ch'a na sarà 'd tuti ij dipendent èd la Banca d'Italia. Tuti meno un, che antratant a l'ha trovà un pòst gnente meno che coma president èd la "Republica Italiana" (e sì, miraco, i 'ndoma a l'arzigh èd ciapessa na querela). E ij dësvantagi dl'euro, la part èd la stòria ch'a son dësmentiasse 'd dive?

Tuti a san, pérchè a l'han contanla fin-a a stofiene, che ij pais èd l'Euro (ch'a dovò esse terdes e adess a son mach pì dodes dòp che ij danèis a l'han podù voté, e a l'han votà "nò" a l'Euro, as capiss) a deovo rispeté serte condission econòmiche, le famose "condission èd Maastricht".

Ma j'economista ch'a studio le prospetive dla moneda unica an Euròpa a deuvro pitòst n'autra serie 'd condission, definie da la "teoria dle aree valutarie otimaj". Pér ancaminé, a basta accordé che ij sòld a arseivo sò valor da la richëssa èd chi ch'a-j' fa e a-j' "garantiss": tuti a preferisso pijé n'assegn da chi ch'as sa che a peul paghé pitòst che da un ch'a conòsso nen o ch'a san esse 'n lader o 'n rustidor.

Pér maleur, al dì d'ancheuj mach lë stat (chi ch'a comanda, nen noi) a peul "bate moneda" e, an essend che minca stat a proibiss èdcò èd dovré ij sòld èd j'autri stat, quand ch'i dovròma ij sòld i soma obligà a déje fusa a lë stat.

Un prim problema dl'Euro a l'é che, a diférenza dle àutre monede, a l'ha (ancor) nen daré nè stat. A l'ha daré dodes èstat divers, che quasi tuti j'economista a son d'acòrdi a nen consideré n'area valutaria otimal.

DOE RIGHE 'D CONT AN SACÒCIA AI NÒSTI BENEMÉRIT PARLAMENTAR

(Pijà da "internet": ann d'arferiment 1999, númer da agiorné con doi aument ch'a son fasse e con j'Euri)

Pret mensil, nen "meisà" pérchècola a l'é riservà a coj ch'a travajo: £ 37.086.079 (Euri 19.153,36)

Al pòrta-borse, che 'd regola a l'é 'n parent o n'amis, minca meis £.7.804.232 (Euri 4.030,55)

Rimbors dël fit: £ 5.621.690 (Euri 2.903,36) minca 'n mèis (contacc fieuj che apartamentin!)

Rimbors dle spèise privà (cole che, 'd regola a l'é mej nen dì), al meis £ 1.001.320 (Euri 517,14)

Rimbors dle speise 'd viagi (mach a lë strangé) al meis £ 2.052.910 (Euri 1.060,24)

Telefonin:

Tribun-a d'onor a lë stadio:

Tessera dël cinema:

Tessera dël teàtro:

Travaj e metropolitan-e:

Francoboj:

Viagi su j'areoplan nassionaj:

Viagi an treno an prima class:

Sircolassion autostralad:

Cors èd lenga forestera:

Pissin-e e palestre:

Cliniche:

Rimbors èd le spèise médiche:

Assicurassion s'as fan mal:

Assicurassion s'a tiro ij causset:

Vitura bleu con safeur:

Giornaj:

Ristorant:

(e l'aptit a smija nen mancheje, convnù che ant èl 1999 a l'han èsmangiassà pér £.2.850.000.000 (Euri 14.719.021,62)

Liquidassion: na meisà completa pér minca n'ann èd "servissi"

Pension, pér 35 meis èd "servissi": £ 4.762.669 (Euri 2.459,71) al meis (antramentre che n'ovrié a dev gumé pér pì che 35 ani).

Rimbors èd le spèise eletoraj, an dëspresia dl'avosà lege sël finansiament dij partù: apôrre £. 200.000.000 (Euri 103.291,38)

Finansiament pér èstampé 'n giornal £ 50.000.000 (Euri 25.822,85) minca n'ann.

Giusta pér fé n'esempi: madamini Pivetti, ex President èd la ciambrea dij deputà, a l'avrà soa vitura bleuva con tant dë scòrta a sò servissi fintant ch'a viv.

A l'é pa 'l cas èd pijessla tant, ma, tutu 'sta brava gent a l'ha già portà 'n dann a la nassion èd 2.446.000 mijard (Euri 1.263.253.575.172,88) e nomach la càmera dij deputà a j' costa al contribuent £. 4.289.968 (Euri 2.215,58) minca na minutà.

Contut sòn, la bon-a part dij giornaj, sòcio dij partì politich, a s'arfuda 'd parlene.

Giòrs d'an Grafion

Un pais o n'ansema 'd pais a l'é n'area valutaria otimal quand che a-i é na serta quantità dë scambi comersiaj fra le part differente, tutti a l'han apôrre le mideme condission econòmiche e a-i é la possibilità 'd compensé le differenze fra le part differente dël pais con la mobilità. Contut che 'n bon percent (èl 20% apôrre) èd lòn che ij pais europengh a produvo a ven-a dësbaratà fra ij pais different, cost persent a podrà nen chérse tant an pressa pér le forte difference ch'a esisto fra ij pressi dle mideme mercansie ant ij divers pais europengh.

A l'é peuji evident che l'economia dij different pais europengh a l'é motobin differenta.

Èd pì: contut che an Europa a-i sia na bon-a mobilità dij sòld, la mobilità dla gent a l'é motobin limità: l'America, pér esempi, a l'é n'area valutaria bin pì bon-a che l'Euròpa pérchè na crisi ant na part dël pais a ven compensà mej che an Euròpa: se 'l pressi dël petròlio a cala e l'economia dël Texas (ch'a produv petròlio) a-j' gionta, la gent a l'ha meno problema a bogé ant n'autra part èd l'America (che antratant a chérs pérchè a-i vagna dal petròlio a bonpat): j'american a son costumà a tramudé, e peuji tutti a parlo l'istessa lenga e a l'han, pì o meno, l'istessa coltura. As capiss ch'a l'é nen parèj an Euròpa, andoa che stòria, lenga e tradision a son motobin differente, e andoa che soens a l'é già 'n gròss problema tramudé 'ndrinta a l'istess pais (e l'Italia a l'é 'n bon esempi al rësguard).

Nen mach: le lege an sël travaj e l'influensa dij sindacà a favorisso nen la mobilità dij travajeur. An coste condission a l'é la politica ch'a sérca 'd compensé le differenze fra le differente part dël pais (l'Italia a l'é torna 'n bel esempi) o fra le differente part d'l'Euròpa.

La compensassion a l'é fàita con j'agiut, le sovension &c., a le aree pì pòvre. Ma sossì a veul dì che 'l podèj politich èd l'Euròpa a dovrà chérse, pér esempi an amponend a tutti ij pais la midema politica fiscal, e, che ij politich a finiran pér fé pròpi lòn ch'a l'avrio mai fàit: anfluençé la Banca Sentral Europenga (BCE) e soa indipendenza.

Fin-a j'economista pì optimista e con pì fusa ant l'Euro (e l'Euròpa) a amëttto che l'avni dla moneda unica a l'é 'n gròss arzigh. E a arcòndo la crisi dël 1992, quand che 'l Sistema Monedari Europengh (SME) a l'é andàit a rabel an pòchi meis an seguit a la politica finanziaria dla Germania (la lira a l'avìa pèrdù èl 16% èd sò valor). J'europeista a rëspondo che le condission dl'economia europenga a j'ero, antlora, motobin differente; ma j'economista a arcòndo 'dcò che da quand che l'Euro a esist (ufissialment, èl prim gené dël 1999) a l'ha perdù apôrre 'n quart èd sò valor anvers èl dòlar.

Prima 'd finì, na bon-a neuva: s'i capite an Tailandia, porté andare-ra quaich moneta da des "Bhat" (as ciomo parèj ij sòld an Tailandia, a l'é nen colpa mia). Quaidun a l'ha fàit na bela dëscuerta: le monede da des Bhat a van bin an tute le machinette ch'a ciapo le monede da doi Euro, pérchè a peiso e a son gròsse l'istess. Mach che des Bhat a valo mach 0,25 Euro (un pòch meno che 500 lire, s'i veule). Un a-j' vagna, s'i l'hai fàit giust ij mé cont, pì o meno l'800%. N'autèr bon afé dl'Euro!

I pense che nen tanta gent a vada an Tailandia? I l'eve rason: pì o meno mach doi milion d'eupengh a l'ann.

Steme bin e sagrineve nen.

Mauro Tosco
mauro.tosco@libero.it

"CONFRERIA DËL LAMBEL" DONT IJ BUT A SON COJ